

Giàn Thiên Lý

Mưa rĩ rả gọi đêm về nhẹ nhẹ
Mái nghiêng nghiêng mưa từng giọt rơi rơi
Điệu nhạc êm, từ dĩ vãng xa xôi,
Một hình bóng lại về trong nỗi nhớ

Chiếc cầu gỗ, xuyên qua giàn thiên lý.
Nhà đơn sơ, cuộc sống chị cùng em.
Đã bao lần, anh lấp ló bên thềm
Muốn gặp em, đành mượn lời thăm chị!

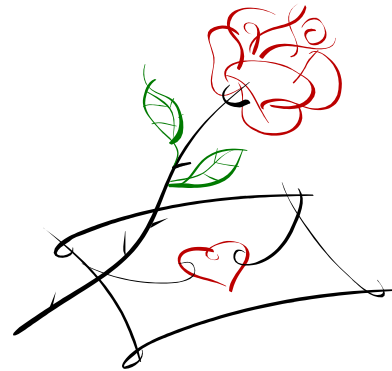
Em đưa tay chọn hoa vàng thiên lý.
Trong một chiều, lần đầu được gặp em.
Dáng lung linh, mờ ảo giữa sương đêm.
E thẹn cười, làm anh bao luống cuống.

Thuở học trò, một thời còn ngây dại
Quen bao năm! Đã nói được mấy lời?
Chỉ vu vơ vài câu chào, thế thôi!
Và mỗi chiều, vẫn chờ em tan học.

Chỉ một lần, và cũng là lần cuối
Em nhận lời cùng anh xem ciné,

Đêm mờ ảo, em tay áo mân mê.
Anh lặng ngắm một thiên thần sống động.

Em chột nhìn lòng anh thêm luống cuống
Lại nụ cười! Tim rung động nao nao.
Tay nhẹ nhẹ lại tìm nắm tay nhau.
“Thôi về anh, trên kia tuồng đã dứt!”

Mưa giăng màn, từng sợi mưa lất phất,
Rung vai gầy, em vội nép bên anh
Lòng rộn ràng, trong giây phút mong manh
“Một lời nói “ sao vẫn không thành tiếng!

Từ dạo đó, những đêm dài trần trọc.
Anh vẫn thường, khe khẽ gọi tên em
Và bao chiều nhìn theo ánh sao đêm
Vẫn đâu đây, nụ cười hoa thiên lý.

Tháng ngày qua, cuốn trôi thời trai trẻ.
Một quyết định, gây thương nhớ muôn đời!
Thời chinh chiến, đành vội vã vâng lời
Xây tổ ấm, rồi dần thân vào cuộc sống.

Có những thoáng, lặng im trong phòng
vắng

Anh đắm chìm vào dĩ vãng mong manh.
Em ở đâu? Cánh chim nhỏ, Hoàng Anh?
Có sống vui, chân trời xa, đất Pháp?

Chiều dần trôi, mang theo từng sợi nắng
Gió nhẹ ru cành thiên lý bên song.
Vài cành lá chột bay nhẹ vào phòng
Lá rơi trên chõng hồ sơ dang dở.

Chuông chọt reo, anh vẫn thư vội vả :
 “Dạ thưa ông, có khách lạ đang chờ.”
 Khách đứng nhìn, anh bất động ngẩn ngơ!
 Đã bao năm, nụ cười xinh, hoa thiên lý!

“Đừng nói gì, anh ơi, cuộc đời đây nghịch ý.
 Hãy nhìn nhau, cho thương nhớ chan hòa.”
 Anh dịu em, nhìn hàng đậu xa xa.
 Hoa thiên lý, anh nhẹ cài mái tóc.

Chiều hôm đó, đôi ta cùng dạo phố.
 Bên bờ sông, nhìn cánh én lẻ loi
 Đám lục bình, theo dòng nước trôi trôi...
 Khẽ thở dài, tay trong tay tạm biệt.

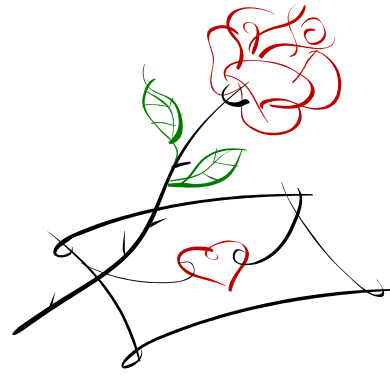
Hoàng Anh ơi, bao năm trời quen biết!
 “Chỉ một câu”, vẫn không thốt nên lời?
 Lặng nhìn nhau, hồn lạc lỏng chơi vơi.
 Rồi lại về, ôm theo ngàn thương nhớ.

Một chiều hôm, anh tìm về phố cũ
 Cây cầu gỗ, hoa thiên lý đong đưa?
 Nay còn đâu, những vết tích ngày xưa!
 Bao kỷ niệm, chỉ còn trong ký ức.

Trong bao lơn, vài hoa mai muộn nở
 Gió đều hiu, từng cánh nhỏ bay bay.
 Em ở đâu? Anh nhắn nhủ ngàn mây
 Giữ hộ anh, tươi xanh giàn thiên lý.

AH Mai Thanh Toàn, K1KSCC

TonaMai 4 May 09

BPT: Bài thơ này được để lên YouTube.
 Nếu quý vị muốn xem xin click vào hàng
 chữ sau:

[Giàn Thiên Lý w Giọt Mưa Thu](#)

Vui Xuân, Sắm Quà Tết

Hoa Xuân

